

Ferreira JP et al. Interplay of Mineralocorticoid Receptor Antagonists and Empagliflozin in Heart Failure. EMPEROR-Reduced. J Am Coll Cardiol 2021;77:1397-407

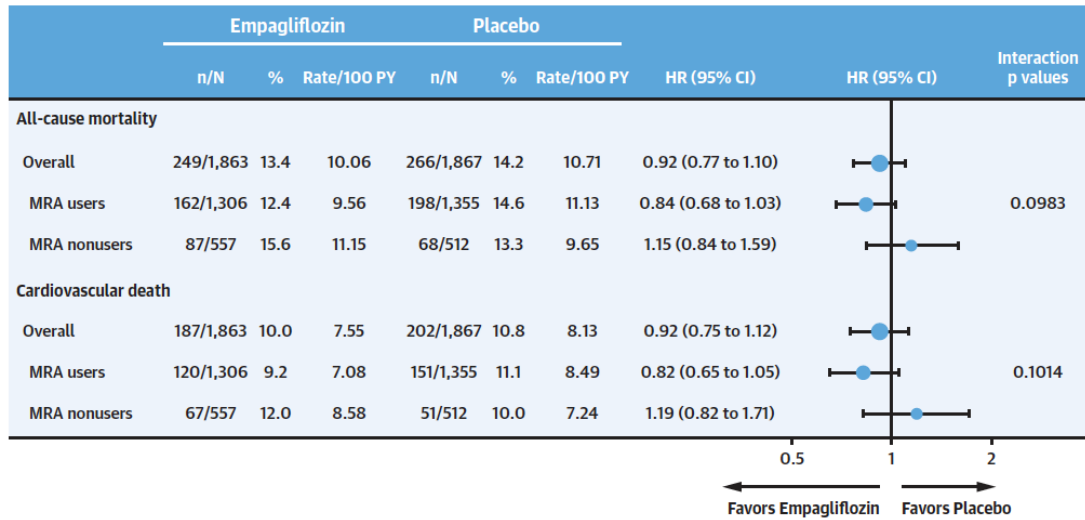
Kalp yetmezliğinde Mineralokortikoid Reseptör Antagonistleri ve Empaglifozinin etkileşimi – EMPEROR-Reduced Çalışması

AMAÇ : EMPEROR-Reduced çalışmasında, Mineralokortikoid Reseptör Antagonistleri (MRA) ile Empaglifozin arasındaki karşılıklı etkileşimi irdelemek

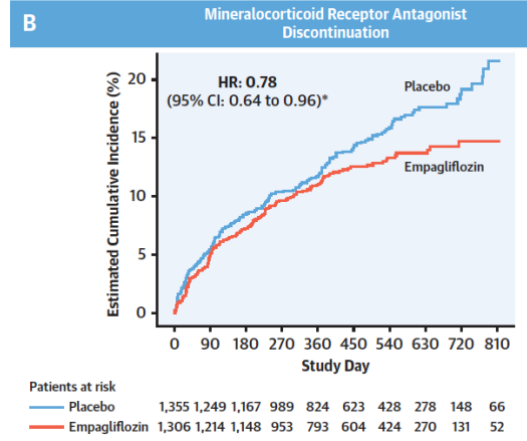
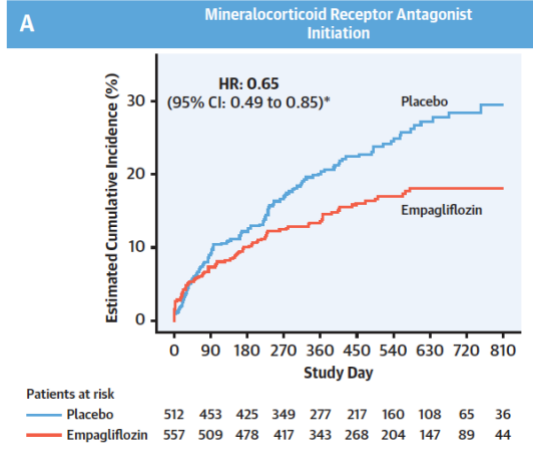
METOD : Randomize, çift-kör, placebo kontrollü EMPEROR Reduced çalışmasının sekunder analizi

BULGULAR : Toplam 3730 olgunun % 71'i randomizasyon esnasında MRA kullanmakta idi. Empaglifozinin primer etkinlik sonlanımı, birçok etkinlik sonlanımı ve emniyet üzerindeki etkileri MRA kullanan ve kullanmayan olgularda benzer bulundu. Tüm nedenlere bağlı ölüm ve kardiyovasküler ölüm ile ilgili etkileşim analizi Şekil 1'de gösterilmiştir. Başlangıçta MRA kullanmayan olgularda, randomizasyon sonrasında, empaglifozin grubunda plaseboya kıyasla % 35 daha az sıklıkta MRA başlandığı (zarar oranı = 0.65; % 95 GA : 0.49-0.85); başlangıçta MRA kullananlarda ise takipte MRA kesilmesi sıklığının empaglifozin grubunda % 22 daha az (zarar oranı =0.78; % 95 GA:0.64-0.96) izlendiği saptanmıştır.

Şekil 1. Başlangıçta MRA kullanımına göre, empaglifozinin tüm-nedenlere bağlı ve kardiyovasküler mortaliteye etkisi

Şekil 2. Empaglifozinin, randomizasyon sonrası dönemde MRA kullanımına etkisi

SONUÇ : EMPEROR-Reduced çalışmasında, MRA kullanımı empaglifozinin klinik sonuçları üzerine olan etkisini değiştirmemiştir. Empaglifozin kullanımı takipte MRA kesilme sıklığını azaltmıştır.

SLOGAN : Kalp yetmezliğinde MRA ve empaglifozin etkileşimi